

בשם יי א עולם

תפילה מנחה

נתינת חיים ושלום
לנו ולארץ ישראל

www.machonshilo.org

שנת ס"ח לחרות ישראל
עדכון 68.03.01

תפלת מנחה

מוֹדָה אֲנִי לְפָנֶיךָ, יְהוָה אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתַי,
כְּשֵׁם שְׂזָכִיתָנִי לְרֵאוֹת הַחֲמָה בַּמְזָרְח,
כִּדְ זָכִיתִי לְרֵאוֹתֶהָ בַּמַּעֲרָב. (ירושלמי ברכות ד.א.)

אומר שליח צבור "והוא רחום..." (תהילים עח.לח). "אשרי יושבי ביתך..."
(תהילים פד.ה). "תהלה לך..." (תהילים קמה.א); קורא הוא והעם מיושב.

וְהוּא רַחוּם | יְכַפֵּר עוֹן
וְהִרְבֵּה לְהַשִּׁיב אָפוֹ
וְלֹא-יִשְׁחִית
וְלֹא-יַעִיר כָּל-חַמָּתוֹ:

אֲשֶׁרֵי יוֹשְׁבֵי בֵיתְךָ
אֲשֶׁרֵי הָעַם שְׂכַכְהָ לּוֹ
עוֹד יִהְיֶה לְךָ סֶלֶה:
אֲשֶׁרֵי הָעַם שִׁיְהוּהוּ אֱלֹהֵיו:

תהלה לך

אֲרֹמְמֶךָ אֱלֹהֵי הַמַּלְאָךְ
בְּכָל-יוֹם אֲבָרְכֶךָ
גָּדוֹל יְהוָה וּמְהִלָּל מְאֹד
דָּוָר לְדָוָר יִשְׁבַּח מַעֲשֶׂיךָ
יְהִי כְבוֹד הוֹדְךָ
וְעִזּוֹז נִזְרָאתֶיךָ יֵאמְרוּ
זָכֵר רַב-טוֹבְךָ יִבְיְעוּ
חַנּוּן וְרַחוּם יְהוָה
טוֹב-יְהוָה לְכֹל
וְאֲבָרְכָה שְׁמֶךָ לְעוֹלָם וָעֵד:
וְאֶהְלֵלָה שְׁמֶךָ לְעוֹלָם וָעֵד:
וְלִגְדֹלְתוֹ אֵין חֶקֶר:
וְגִבּוֹרְתֶיךָ יִגִּידוּ:
וְדַבְרֵי נִפְלְאוֹתֶיךָ אֲשִׁיחָה:
וְגִדְלֹתֶיךָ אֲסַפְּרָנָה:
וְצִדְקֹתֶיךָ יִרְנְנוּ:
אֶרְךָ אַפִּים וְגִדְלֹת-חֶסֶד:
וְרַחֲמֵי עַל-כָּל-מַעֲשֵׂיו:

יִוְדוּךָ יְהוָה כָּל־מַעֲשֵׂיךָ
 כְּבוֹד מַלְכוּתְךָ יֹאמְרוּ
 וְחִסְדֵיךָ יְבָרְכוּכָה:
 וְגִבּוֹרֹתֶיךָ יִדְבְּרוּ:
 לְהוֹדִיעַ | לְבַנְיָהּ הָאָדָם גְּבוּרָתוֹ
 מִלְּכוּתְךָ מִלְּכוֹת כָּל־עֲלָמִים
 וְכָבוֹד הַדֵּר מִלְּכוּתוֹ:
 וּמִמְשַׁלְּתֶיךָ בְּכָל־דָּוָר וְדָר:
 סוֹמְדֵי יְהוָה לְכָל־הַנְּפִלִים
 עֵינֵי־כָל אֱלֹהֵיךָ יִשְׁבְּרוּ | וְאַתָּה גּוֹתֵן־לָהֶם אֶת־אֲכָלָם בְּעֵתוֹ:
 פּוֹתַח אֶת־יָדְךָ
 וּמִשְׁבִּיעַ לְכָל־חַי רִצּוֹן:
 צַדִּיק יְהוָה בְּכָל־דַּרְכָיו
 לְכָל אֲשֶׁר יִקְרָאָהוּ בְּאֵמֶת:
 רִצּוֹן־יִרְאוּ יַעֲשֶׂה
 וְאַתָּה־שׁוֹעֲתָם יִשְׁמַע וַיּוֹשִׁיעֵם:
 שׁוֹמֵר יְהוָה אֶת־כָּל־אֲהַבָיו
 וְאַתָּה כָּל־הַרְשָׁעִים יִשְׁמִיד:
 תְּהַלֵּת יְהוָה יִדְבָר פִּי
 וַיְבָרֶךְ כָּל־בָּשָׂר שֵׁם קָדְשׁוֹ
 לְעוֹלָם וָעֶד:

ועומד שליח צבור ואומר קדיש. והן עומדים אחריו ועונים כדרךכון.

יִתְגַּדֵּל וְיִתְקַדֵּשׁ שְׁמוֹ הַגָּדוֹל
 שֶׁל מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמַּלְכִּים הַקְּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא,
 כְּרִצּוֹנוֹ, בְּעוֹלָם שְׁבָרָא, וַיְמַלִּיךְ מַלְכוּתוֹ
 בְּחַיֵּיכֶם וּבְיַמֵּיכֶם, וּבְחַיֵּי כָל בַּיִת יִשְׂרָאֵל,
 בְּמַהֲרָה וּבְזַמַּן קָרוֹב, וְאָמְרוּ אָמֵן.

(אָמֵן, יְהִי שְׁמוֹ הַגָּדוֹל מְבוֹרָךְ.)

יְהִי שְׁמוֹ הַגָּדוֹל מְבוֹרָךְ לְעוֹלָם וּלְעוֹלָמֵי עוֹלָמִים.
 יִתְבָּרַךְ, יִשְׁתַּבַּח, יִתְפָּאֵר, יִתְרוֹמַם, יִתְנַשֵּׂא,
 יִתְחַדֵּד, יִתְעַלֶּה, וַיִּתְהַלַּל – שְׁמוֹ הַנְּכָבֵד וְהַנּוֹרָא,
 לְמַעַלְהָ לְמַעַלְהָ מִכָּל בְּרָכָה.
 שִׁיר, שֶׁבַח וְתִהְיֶה
 הָאֱמוּנָה בְּעוֹלָם, וְאָמְרוּ אָמֵן. (אָמֵן.)

ומתפללים כְּלֵן בְּלִחַשׁ; וְאַחַר כֵּךְ חוֹזֵר שְׁלִיחַ צְבוּר, וּמִתְפַּלֵּל בְּקוֹל רֵם כְּדָרֵךְ שְׁעֵשָׂה
בְּשַׁחֲרִית, עַד שִׁישְׁלִים כָּל הַתְּפִלָּה.

אֲדוֹנֵי, שְׁפָתַי תִּפְתָּח; וּפִי, יִגִּיד תְּהִלָּתְךָ.

א. אבות
בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ,
אֱלֹהֵי אַבְרָהָם אֱלֹהֵי יִצְחָק וְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב,
הָאֵל הַגָּדוֹל הַגְּבוּר וְהַנּוֹרָא,
אֵל עֲלִיּוֹן, קוֹנֵה שָׁמַיִם וָאָרֶץ,

וְאַחַר הַיְחִיד וְאַחַר הַצְּבוּר. בְּעֶשְׂרֵת יָמִים שְׁמֵרָאשׁ הַשָּׁנָה וְעַד יוֹם הַכַּפּוּרִים, אוֹמֵר:
זְכַרְנוּ לְחַיִּים, מְלֶךְ רַחֲמָן רַחֲמָן בְּחַיִּים, כְּתַבְּנוּ בְּסֵפֶר חַיִּים,
לְמַעַנְךָ, אֱלֹהֵים חַיִּים.

מְגַנְּנוּ וּמְגִן אֲבוֹתֵינוּ,
מְבַטְחֵנוּ בְּכָל דּוֹר וָדוֹר.
בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, מְגִן אַבְרָהָם.

ב. גבורה
אַתָּה – גְּבוּר וְאִין כְּמוֹךָ, חֲזַק וְאִין זוֹלָתְךָ,
מְשֻׁפֵּיל גְּאִים, דָּן עֲרִיצִים, חֵי לְעוֹלָמִים,
מְכַלְכֵּל חַיִּים, וּמְחַיֶּה מֵתִים, מְשִׁיב הַרוּחַ

[בקיץ] ומזריד הטל, | [בחורף] ומזריד הגשם,

כְּהֶרֶף עֵין יְשׁוּעָה לָנוּ תִצְמִיחַ.

בְּעֶשְׂרֵת יָמִים שְׁמֵרָאשׁ הַשָּׁנָה וְעַד יוֹם הַכַּפּוּרִים, אוֹמֵר:
מִי כְמוֹךָ, אָב הַרְחָמָן, זוֹכֵר יְצוּרֵינוּ לְחַיִּים בְּרַחֲמִים.

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, מְחַיֶּה הַמֵּתִים.

שְׁלִיחַ צְבוּר, מְבַרֵךְ לְעוֹלָם בְּרָכָה שְׁלִישִׁית בְּנִסְחָ זֶה:

נְקַדִּישְׁךָ וְנַעֲרִיצְךָ, וְנִשְׁלֵשׁ לְךָ קְדֻשָּׁה מְשֻׁלֶּשֶׁת, בְּדַבָּר
הָאָמוּר עַל יַד נְבִיאֶךָ, וְקָרָא זֶה אֶל־זֶה וְאָמַר,

[כָּל הָעַם עוֹנִים:] קְדוֹשׁ קְדוֹשׁ קְדוֹשׁ יְהוָה יְהוָה צְבָאוֹת;
מְלֵא כָּל־הָאָרֶץ, כְּבוֹדוֹ.

כְּבוֹדוֹ וְגִדְלוֹ, מְלֵא עוֹלָם; וּמְשַׁרְתֵּיו שׁוֹאֲלִים,
אֵי־הוּא מְקוֹם כְּבוֹדוֹ.

[כָּל הָעַם עוֹנִים:] מְשַׁבְּחִים וְאוֹמְרִים,
בְּרוּךְ כְּבוֹד יְהוָה, מְמַקְוֵמוֹ.

מְמַקְוֵמָךְ מְלִכְנוּ תוֹפִיעַ וְתִמְלֵךְ מְלִכְנוּ עֲלֵינוּ,
כִּי מַחֲכִים אֲנַחְנוּ לְךָ. מָתִי תִמְלֵךְ בְּצִיּוֹן,
בְּחַיֵּינוּ וּבְיַמֵּינוּ. [כָּל הָעַם עוֹנִים אָמֵן.]

תִּשְׁכַּח תִּתְגַּדֵּל וְתִתְקַדֵּשׁ בְּתוֹךְ יְרוּשָׁלַיִם עִירֶךָ,
לְדוֹר וָדוֹר וּלְנִצַּח נְצָחִים. וְעֵינֵינוּ תִרְאֶינָה בְּמַלְכוּת עֲזָךְ,
בְּדַבָּר הָאָמוּר בְּשִׁירֵי קְדֻשָּׁךְ, עַל יְדֵי דָוִד מְשִׁיחַ צְדָקָךְ:

[כָּל הָעַם עוֹנִים:] יְמֵלֶךְ יְהוָה, לְעוֹלָם –
אֵל־הַיָּדָה צִיּוֹן, לְדוֹר וָדוֹר: הַלְלוּ־יְהוָה.

לְדוֹר וָדוֹר נִגִּיד גְּדֻלָּךְ, וּלְנִצַּח נְצָחִים קְדֻשַׁתְךָ נְקַדִּישׁ;
וְשַׁבַּחְךָ אֱלֹהֵינוּ מִפִּינוּ לֹא יִמוּשׁ,
כִּי אֵל מְלֵךְ גָּדוֹל וְקְדוֹשׁ אַתָּה.
בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, הָאֵל הַקְּדוֹשׁ.

קְדוֹשׁ אַתָּה, וְנוֹרָא שְׁמֶךָ, וְאִין אֱלוֹהַּ מְבִלְעָדִיךָ.
בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, הָאֵל הַקְּדוֹשׁ.

ד. דעת
חֲנִינוּ אָבִינוּ יְדָעָה מֵאַתָּךְ,
וְלִמְדָנוּ בִּינָה וְהַשְׁכֵּל מִתּוֹרָתְךָ.
בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, חוֹנֵן הַדַּעַת.

ה. תשובה
הַשִּׁיבֵנוּ יְהוָה אֱלֹהֵיךָ וְנִשׁוּבָה,
חֲדַשׁ יָמֵינוּ כְּקֶדֶם. וְרַצֵּה תְּשׁוּבָתֵנוּ.
בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, הַרוֹצֵה בַּתְּשׁוּבָה.

ו. סליחה
סִלַּח לָנוּ אָבִינוּ כִּי חָטָאנוּ לָךְ,
מִחָה וְהַעֲבֵר פְּשָׁעֵינוּ מִנֶּגֶד עֵינֶיךָ,
כִּי רַבִּים רַחֲמֶיךָ.
בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, חַנוּן וּמְרַבֵּה לְסִלַּח.

ז. גאולה
רְאֵה בְּעֵינֵינוּ, וְרִיבָה רִיבָנוּ,
וּגְאֹלֵנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ,
גְּאֹלָה שְׁלֵמָה מִלְּפָנֶיךָ.
בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, גּוֹאֵל יִשְׂרָאֵל.

ביום התענית. ושליח צבור אומר נסח זה, ברכה בפני עצמה; אחר ברכה שביעית. אומר:
 עֲנֵנו יְהוָה עֲנֵנו, בָּעֵת וּבְעוֹנָה הַזֹּאת – כִּי בָצָרָה גְדוֹלָה אֲנַחְנוּ.
 אֶל תִּסְתֵּר פְּנֵיךָ מִמֶּנּוּ, וְאֶל תִּתְעַלֵּם מִתְחַנְּתֵנוּ, כִּי אַתָּה יְהוָה
 אֵל חַנוּן וְרַחוּם, עוֹנָה בָּעֵת צָרָה, פּוֹדָה וּמַצִּיל בְּכָל עֵת צוּקָה,
 וַיִּצְעֲקוּ אֶל יְהוָה בַּצָּר לָהֶם, מִמְּצוּקוֹתֵיהֶם יִצִּילֵם. בְּרוּךְ אַתָּה
 יְהוָה, הָעוֹנָה בָּעֵת צָרָה.

רַפְּאֵנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מִמַּכְאוֹב לִבֵּנוּ,
 וַיְגוֹז וְאֲנַחָה הָעֶבֶר מִמֶּנּוּ,
 וְרַפֵּא חֲלֵיֵנוּ וּמְכוֹתֵינוּ.
 בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, רוֹפֵא חוֹלִים.

ח. רפואה

בְּרִךְ עָלֵינוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ
 אֶת הַשָּׁנָה הַזֹּאת לְטוֹבָה,
 וְאֶת כָּל מִיַּי תְּבוֹאֲתָה,
 וּשְׁבַע אֶת הָעוֹלָם מִבְּרֻכּוֹתֶיךָ,
 וְתֵן בְּרָכָה בְּמַעֲשֵׂה יַדֵּינוּ,
 וּפְרֻנְסֵנוּ בְּכַבוֹד, וּבְרִךְ שְׁנוֹתֵינוּ

ט. ברכת השנים

[בקיץ] בְּטִלְלֵי רְצוֹן | [בחורף] בְּגִשְׁמֵי רְצוֹן

בְּרָכָה וּנְדָבָה.
 בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, מְבָרֵךְ הַשָּׁנִים.

תִּקַּע בְּשׁוֹפָר גְּדוֹל לְחֵירוֹתֵנוּ,
 וְשֵׂא נֶס לְקַבֵּץ גְּלִיזוֹתֵינוּ, מֵאַרְבַּע כַּנְפוֹת הָאָרֶץ.
 בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, מְקַבֵּץ נְדָחֵי יִשְׂרָאֵל.

י. קבוץ גלויות

הַשִּׁיבָה שׁוֹפְטֵינוּ כְּבָרָא שׁוֹנָה,
 וְיִזְעֲצֵינוּ כְּבַתְּחִלָּה,
 וְכִלָּה שׁוֹפְתִים וְשׁוֹטְרִים רָעִים מִיִּשְׂרָאֵל,
 וּמִלֶּךְ עָלֵינוּ אֲתָה יְהוָה לְבַדְּךָ,
 וְשׁוֹפְתֵנוּ בְצַדִּיק.
 בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, *אוֹהֵב הַמְּשַׁפֵּט.

יא. ברכת
השופטים

* בעשרת ימים שמראש השנה ועד יום הכפורים, אומר בסוף ברכה זו:
 בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, הַמְּלִיךְ הַמְּשַׁפֵּט.

לְמַשְׁמָדִים אֶל תְּהִי תִקְוָה,
 וְהַמִּינִים וְהַמוֹסְרִים כְּרַגַע יֵאבְדוּ,
 וְהַרְשָׁעִים מִהָרָה תִּעַקֵּר וְתִשְׁבֵּר בְּיָמֵינוּ.
 יִמְחוּ מִסֵּפֶר חַיִּים, וְעַם צַדִּיקִים אֶל יִכְתְּבוּ,
 וְתֵן אוֹיְבֵינוּ נִגְפִים לְפָנֵינוּ, וְהַכְנִיעַ קַמִּינוּ.
 בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, מַכְנִיעַ זֵדִים.

יב. ברכת
המינים

עַל הַצַּדִּיקִים, וְעַל הַחֲסִידִים,
 וְעַל זִקְנֵי יִשְׂרָאֵל, וְעַל גְּרֵי הַצַּדִּיק,
 יִהְיוּ רַחֲמֶיךָ,
 וְתֵן לָנוּ שָׂכָר טוֹב עִם עוֹשֵׂה רְצוֹנְךָ,
 וְצַדִּיקִים עִמָּהֶם.
 בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, מְבַטֵּחַ לַצַּדִּיקִים.

יג. ברכת
צדיקים

רַחֵם יְהוָה אֱלֹהֵינוּ בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים
 וּבְחַסְדֶיךָ הַנְּאֻמָּיִם,
 עָלֵינוּ וְעַל יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ,
 וְעַל יְרוּשָׁלַיִם עִירֶךָ,
 וְעַל צִיּוֹן מִשְׁכַּן כְּבוֹדֶךָ,
 בְּנֵה בֵיתְךָ וְשִׁכְלֵל הַיְכָלֶךָ.
 וּמְלָכוֹת בֵּית דָּוִד הַחַיָּיִם לְמַקּוֹמָהּ בְּיָמֵינוּ.
 בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, אֱלֹהֵי דָוִד וּבֹנֵה יְרוּשָׁלַיִם.

י"ד. בניית
 ירושלים

שְׁמַע קוֹלֵנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ,
 וְהַעֲתֵר לָנוּ בְּתַפְלָתֵנוּ;
 חוּס וְרַחֵם עָלֵינוּ, וַעֲשֵׂה מְהֵרָה בְּקִשְׁתֵּנוּ.

טו. שומע
 תפילה

ביום התענית. מקרא הנחיד:

עֲנֵנוּ יְהוָה עֲנֵנוּ, בְּעֵת וּבְעֹנָה זֹאת – כִּי בָצָרָה גְדוֹלָה אֲנַחְנוּ.
 אֵל תִּסְתָּר פְּנֵיךָ מִמֶּנּוּ, וְאֵל תִּתְעַלֵּם מִתַּחַנְתָּנוּ, כִּי אַתָּה יְהוָה
 אֵל חַנוּן וְרַחוּם, עֹנָה בְּעֵת צָרָה, פּוֹדֶה וּמַצִּיל בְּכָל עֵת צוּקָה,
 וַיִּצְעֲקוּ אֵל יְהוָה בַּצָּר לָהֶם, מִמְּצוּקוֹתֵיהֶם יִצִּילֵם.

טָרַם נִקְרָא, אַתָּה תַעֲנֶנּוּ, כְּאִמּוֹר:
 וְהָיָה, טָרַם יִקְרָאוּ, וְאֲנִי אֶעֱנֶנּוּ,
 עוֹד הֵם מְדַבְּרִים, וְאֲנִי אֶשְׁמַע.
 בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, שׁוֹמֵעַ תַּפְלָה.

טז. בית
המקדש

רָצֵנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ,
 וּשְׁכֵן בְּצִיּוֹן עִירְךָ כְּמֵאָז,
 אָנָּה רַחוּם, בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים,
 הָשִׁב שְׂכִינְתְּךָ לְצִיּוֹן,
 וְסֹדֵר הָעֲבוֹדָה לִירוּשָׁלַיִם,
 וְשֵׁם נֶעְבֵד לְפָנֶיךָ וְנִשְׁתַּחֲוֶה לָךְ.

[בְּרֵאשֵׁי חֲדָשִׁים, וּבְחֹלוֹ שְׁלֹמוֹעַד] אָנָּה אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, יַעֲלֶה
 וַיָּבֹא, יִגִיעַ וַיִּרְאֶה, יִזְכֵּר וַיִּפְקֵד לְפָנֶיךָ זְכוֹנֵנוּ וְזָכוֹן אֲבוֹתֵינוּ,
 זָכוֹן כָּל עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל, זָכוֹן עִירְךָ וּמְקוֹדְשֶׁךָ לְטוֹבָה

[לְרֵאשׁ חֲדָשׁ] בְּיוֹם רֵאשׁ הַחֲדָשׁ הַזֶּה,
 [לְרֵאשׁ חֲדָשׁ אֲבִיב] בְּיוֹם רֵאשׁ רֵאשֵׁי חֲדָשִׁים הַזֶּה,
 [לְחוֹל הַמוֹעֵד שְׁלֹפְסַח] בְּמוֹעֵד חַג הַמִּצּוֹת הַזֶּה,
 [לְחוֹל הַמוֹעֵד שְׁלֶסְכוֹת] בְּמוֹעֵד חַג הַסִּכּוֹת הַזֶּה,

לְרַחֵם עָלֵינוּ בּוֹ וּלְהוֹשִׁיעֵנוּ.
 כִּי אֵל חַנוּן וְרַחוּם אַתָּה לְבַדְּךָ נִקְרָאתָ.
 אַז תַּחֲפֹץ זְבַחַי צְדָקָה, עוֹלָה וְכֹלִיל,
 אַז יַעֲלוּ עַל מִזְבְּחֶךָ פָּרִים.

וְאַתָּה בְּרַחֲמִים, תַּחֲפֹץ בָּנוּ וְתִרְצֵנוּ.
 בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, שְׂאוֹתְךָ בִּירְאֶה נֶעְבֵד.

יז. תודיה

מוֹדִים אֲנַחְנוּ לָךְ:

יְהוָה אֱלֹהֵינוּ,

וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ,

עַל כָּל הַטּוֹבוֹת, הַחֶסֶד

וְהַרְחָמִים שֶׁגַּמְלָתָנוּ

וְשַׁעֲשִׁית עִמָּנוּ וְעַם

אֲבוֹתֵינוּ מִלְּפָנֶינוּ.

וּכְשֵׁיגִיעַ שְׁלִיחַ צְבוּר לְמוֹדִים וְכוּרַע.
כָּל הָעַם שׁוֹחִים מְעַט וְלֹא יִשְׁחוּ יָתֵר
מִדִּי: וְאוֹמְרִים:

מוֹדִים אֲנַחְנוּ לָךְ, שְׁאָנוּ
חַיִּבִים לְהוֹדוֹת לְשִׁמְךָ.
תִּרְנְנָה שְׁפָתַי, כִּי אֲזַמְּרָה
לָךְ, וְנִפְשִׁי אֲשֶׁר פָּדִיתָ.
בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, אֵל
הַהוֹדוֹת.

בימי ההודיה צריכים להזכיר מעין המאריך. ואם לא הזכיר - אין מחזירים אותו
(ירושלמי ברכות ז. ד):

וְעַל הַנְּסִים, הַגְּבוּרוֹת, הַתְּשׁוּעוֹת, הַמְּלַחְמוֹת וְהַפְּדוֹת,
שַׁעֲשִׁית עִמָּנוּ וְעַם אֲבוֹתֵינוּ בַּיָּמִים הָהֵם בְּזִמְן הַזֶּה:

בְּחִנְכָּה:

בַּיָּמִים מִתְּתִיחוּ בֶן יוֹחָנָן הַכֹּהֵן חֲשָׁמוֹנָאִי וּבָנָיו,
כְּשֶׁעָמְדָה מַלְכוּת יוֹן הַרְשָׁעָה עַל עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל,
לְשַׁכַּחַם אֶת תּוֹרָתְךָ, וּלְהַעֲבִירַם מִחֻקֵּי רְצוֹנְךָ;
וְאַתָּה בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים עָמַדְתָּ לָהֶם בְּעֵת צָרָתָם.
רַבְּתָּ אֶת רִיבָם, דִּנְתָּ אֶת דִּינָם, נִקְמַתְּ אֶת נִקְמָתָם,
מִסִּרְתָּ גְבוּרִים בְּיַד חֲלָשִׁים, וְרַבִּים בְּיַד מְעֻטִים,
וְטַמְאִים בְּיַד טְהוֹרִים, וְרַשְׁעִים בְּיַד צַדִּיקִים,
וְזָדִים בְּיַד עוֹשֵׂי תּוֹרָתְךָ; וְלָךְ עָשִׂיתָ שֵׁם גָּדוֹל בְּעוֹלָמְךָ,
וְלַעֲמֶיךָ יִשְׂרָאֵל עָשִׂיתָ תְּשׁוּעָה גְּדוֹלָה.
וְאַחַר כֵּן בָּאוּ בָנֶיךָ לְדַבֵּר בֵּיתְךָ, וְטָהְרוּ אֶת מַקְדָּשְׁךָ,
וְהִדְלִיקוּ נֵרוֹת בְּחִצְרוֹת קִדְשֶׁךָ.

בפורים:

בַּיָּמֵי מְרֹדְכֵי וְאַסְתֵּר,
 כְּשֶׁעָמַד הַמֶּן הַרְשָׁע עַל עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל,
 וּבִקֵּשׁ לְהַשְׁמִיד לַהֲרֹג וּלְאַבֵּד אֶת כָּל הַיְּהוּדִים,
 מִנֶּעַר וְעַד זֶקֶן טַף וְנָשִׁים בְּיוֹם אֶחָד,
 בְּשִׁלוּשָׁה עָשָׂר לְחֹדֶשׁ שְׁנַיִם עָשָׂר,
 הוּא חֹדֶשׁ אֲדָר וְשִׁלְלָם לְבוּז (אסתר ג, יג).
 וְאַתָּה בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים עָמַדְתָּ לָּהֶם בְּעֵת צָרָתָם,
 רַבֵּת אֶת רִיבָם, דִּנְתָּ אֶת דִּינָם, נִקְמַתְּ אֶת נִקְמָתָם,
 הִפְרַתְּ אֶת עֲצָתוֹ, וְקִלְקַלְתָּ אֶת מַחֲשַׁבְתּוֹ,
 וַחֲשִׁבוֹתָ לוֹ גְּמוּלוֹ בְּרֵאשׁוֹ,
 וְתָלוּ אֹתוֹ וְאֶת בְּנָיו עַל הָעֵץ (אסתר ט, כה).
 וַיְכּוּ הַיְּהוּדִים בְּכָל אִיבֵיהֶם מִכַּת חֶרֶב וְהָרֹג וְאַבְדָּן,
 וַיַּעֲשׂוּ בְשֵׁנָאֵיהֶם כְּרָצוֹנָם (אסתר ט, ה).

ביום העצמאות:

בַּיָּמֵי תְּקוּמַתְנוּ, בְּקוּם עָלֵינוּ בְּנֵי עֶרֶב,
 לְהַשְׁמִיד לַהֲרֹג וּלְאַבֵּד אֶת הָעֲלִים
 מִשְׁבֵּי הַגּוֹלָה אֶל אֶרֶץ חֲמֻדָּה.
 אָמְרוּ: לָכֵן וְנִכְחִידֵם מִגּוֹי,
 וְלֹא יִזְכָּר שֵׁם יִשְׂרָאֵל עוֹד (תהלים פג, ה).
 וְאַתָּה בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים עָמַדְתָּ לָּנוּ בְּעֵת צָרָתְנוּ.
 רַבֵּת אֶת רִיבֵנוּ, דִּנְתָּ אֶת דִּינֵנוּ, נִקְמַתְּ אֶת נִקְמָתְנוּ.
 מִסִּרְתָּ רַבִּים בְּיַד מַעֲטִים, וְרִשְׁעִים בְּיַד צַדִּיקִים.
 הִמָּה כָּרְעוּ וְנִפְּלוּ; וְאַנְחֵנוּ קִמְנוּ וְנִתְּעוֹדֵד (תהלים כ, ט).
 לָךְ עָשִׂיתָ שֵׁם גָּדוֹל בְּעוֹלָם,
 וְלַעֲמֶךָ יִשְׂרָאֵל עָשִׂיתָ תְּשׁוּעָה גְּדוֹלָה.

ובחדש השני בחמשה לחדש,
פרקנו עול גוים מעל צוארנו.

ביום נאלת ירושלים:

בשנת עשרים לתקומתנו, בקום עלינו בני ערב.
אמרו: לכו ונכחידם מגוי,

ולא יזכר שם ישראל עוד (תהלים פג, ה).

ואתה ברחמיך הרבים עמדת לנו בעת צרתנו.

רבת את ריבנו, דנת את דיננו, נקמת את נקמתנו.

מסרת רבים ביד מעטים, ורשעים ביד צדיקים.

המה כרעו ונפלו; ואנחנו קמנו ונתעודד (תהלים כ, ט).

באו צבאותיך אל חבלי ארץ נחלה

אשר נשבעת לאבותינו לתת לנו.

לך עשית שם גדול בעולם,

ולעמך ישראל עשית תשועה גדולה.

ובחדש השני בשמונה ועשרים בו,

עמדות היו רגלינו בשעריך ירושלים (תהלים קכב, ב).

כשם שעשית לנו תשועה בימים ההם,

כך עשה עמנו בעת הזאת, ונודה לשמך לנצח.

אם אמרנו מטה רגלנו, חסדך יהוה יסעדנו.

ברוך אתה יהוה, הטוב לך להודות.

שלום רב על ישראל עמך תשים לעולם,

כי אתה הוא מלך, מעוז הברכות ואדון השלום.

יח. שלום

וטוב בעיניך לברך את עמך ישראל,
בכל עת, ובכל שעה בשלומך.

בעשרת ימים שמראש השנה ועד יום הכפורים נהגנו להוסיף:

ובספר חיים ברכה ושלוש נזכר ונכתב לפניך,
אנחנו וכל עמך בית ישראל לחיים ולשלוש.

ברוך אתה יהוה, עושה השלוש. אמן.

ויהיו לרצון אמרי-פי,
והגיון לבי לפניך:
יהוה, צורי וגאלי.

עושה שלום במרומו,
הוא יעשה שלום עלינו,
ועל כל ישראל, ואמרו אמן.

וישוב הוא ויהן, ונופלים על פניהם ומתחנן:

לפניך, אנחנו כורע ומשתחוה ומתחנן –
אדון העולם, אלהי האלהים ואדוני האדונים:
כי לא על-צדקתינו,
אנחנו מפילים תחנונינו לפניך –
כי, על-רחמיך הרבים.
מה-נאמר ליהוה, מה-נדבר, ומה-נצטדק.
חטאנו ועוינו, והרשענו ומרדנו;
וסור ממצותך, וממשפטיך.

לָךְ אֲדַנִּי הַצְדָּקָה, וְלָנוּ בִשְׁתַּת הַפָּנִים.
 הִשְׁחָרוּ פָּנֵינוּ מִפְּנֵי אֲשַׁמְתָּנוּ,
 וְנִכְפַּפָּה קוֹמְתָנוּ מִפְּנֵי עֲוֹנוֹתֵינוּ;
 אֵין לָנוּ פֶה לְהִשִּׁיב, וְלֹא מַצַּח לְהָרִים רֹאשׁ.
 אֱלֹהֵי בִשְׁתֵּי וְנִכְלַמְתִּי – לְהָרִים אֱלֹהֵי פָּנֵי, אֱלֹהֵי:
 כִּי עֲוֹנוֹתֵינוּ רָבוּ לְמַעַלָּה רֹאשׁ,^ו
 וְאֲשַׁמְתָּנוּ גְדֻלָּה עַד לַשָּׁמַיִם.
 אֵין בָּנוּ מַעֲשִׂים. עֲשֵׂה עִמָּנוּ צְדָקָה לְמַעַן שְׁמֹךְ,
 כְּמוֹ שֶׁהִבְטַחְתָּנוּ עַל יְדֵי נְבִיאֶיךָ:
 לְמַעַן שְׁמִי אֲאָרִיךְ אִפִּי, וְתִהְיֶה לִּי אַחֲטָם-לָךְ –
 לְבִלְתִּי, הַכְרִיתֶךָ.
 לֹא לְמַעַנְכֶם אֲנִי עֹשֶׂה, בֵּית יִשְׂרָאֵל:
 כִּי אִם-לְשֵׁם-קִדְשִׁי.
 לֹא לָנוּ יְהוָה, לֹא-לָנוּ:
 כִּי-לְשֵׁמֶךָ, תֵּן כְּבוֹד – עַל-חֲסִדֶּךָ, עַל-אַמְתֶּךָ.
 לָמָּה, יֹאמְרוּ הַגּוֹיִם: אֵי-הֵנָּא, אֱלֹהֵיהֶם.
 אֲנָא יְהוָה, אֶל-תִּפְּן, אֶל-קְשֵׁי הָעַם הַזֶּה,
 וְאֶל-רִשְׁעוֹ, וְאֶל-חַטָּאתוֹ.
 סִלַּח-נָא, לַעֲזוֹן הָעַם הַזֶּה – כַּגְדֹּל חֲסִדֶּךָ;
 וְכַאֲשֶׁר נִשְׁאַתָּה לָעַם הַזֶּה, מִמְצָרִים וְעַד-הִנָּה.
 לְמַעַן-שְׁמֹךְ יְהוָה;
 וְסִלַּחַת לַעֲזוֹנִי, כִּי רַב-הוּא.

אֲדַנִּי שְׁמָעָה, אֲדַנִּי סִלְחָה,
 אֲדַנִּי הַקְּשִׁיבָה וַעֲשֵׂה, אֶל־תְּאַחֵר:
 לְמַעַן אֱלֹהֵי – כִּי־שָׁמַךְ נִקְרָא,
 עַל־עִירְךָ וְעַל־עַמְּךָ.

ומגביה ראשו הוא וקו, ומתחנן מעט מיושב כדרך שפשה שחרית.

וְאֲנַחְנוּ, לֹא נִדַּע מֵה־נַּעֲשֶׂה – כִּי עָלֶיךָ, עֵינֵינוּ.
 זְכַר־רַחֲמֶיךָ יְהוָה, וַחֲסִדֶיךָ:
 כִּי מֵעוֹלָם הָמָּה. אֶל־תִּזְכָּר־לָנוּ, עֲזוֹת רֵאשִׁימוֹת:
 מִהֵרָ, יִקְדָּמוּנוּ רַחֲמֶיךָ – כִּי דְלוֹנוּ מְאֹד.
 קוּמָה, עֲזָרְתָה לָנוּ; וּפְדֵנוּ, לְמַעַן חֲסִדֶיךָ.
 יְהִי־חֲסִדֶיךָ יְהוָה עָלֵינוּ:
 כְּבֹאֲשֶׁר, יַחֲלֵנוּ לָךְ.
 אִם־עֲזוֹנוֹת תִּשְׁמָר־יְהוָה – אֲדַנִּי, מִי יַעֲמֵד.
 כִּי־עַמְּךָ הַסְּלִיחָה – לְמַעַן, תִּוָּרָא.
 יְהוָה הוֹשִׁיעָה: הַמְּלֶךְ, יַעֲנֵנוּ בְיוֹם־קְרִיאָנוּ.
 כִּי־הוּא, יִדַּע יִצְרָנוּ;
 זְכוּר, כִּי־עָפָר אֲנַחְנוּ.
 עֲזָרְנוּ, אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל – עַל־דְּבַר כְּבוֹד־שְׁמֶךָ;
 וְהִצִּילָנוּ וְכִפֵּר עַל־חַטֹּאתֵינוּ, לְמַעַן שְׁמֶךָ.

ועומד [שליח צבור] ואומר קדיש. וכל העם עונים כדרך כן; ונפטרים למעשיהו.

יִתְגַּדֵּל וְיִתְקַדֵּשׁ שְׁמוֹ הַגָּדוֹל
שֶׁל מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמַּלְכִּים הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא,
בְּרִצּוֹנוֹ, בְּעוֹלָם שְׁבָרָא, וַיְמַלִּיךְ מַלְכוּתוֹ
בְּחַיֵּיכֶם וּבַיְמֵיכֶם, וּבְחַיֵּי כָל בַּיִת יִשְׂרָאֵל,
בְּמַהֲרָה וּבְזְמַן קָרוֹב, וְאָמְרוּ אָמֵן.

(אָמֵן, יְהִי שְׁמוֹ הַגָּדוֹל מְבוֹרָךְ.)

יְהִי שְׁמוֹ הַגָּדוֹל מְבוֹרָךְ לְעוֹלָם וּלְעוֹלָמֵי עוֹלָמִים.
יְתַבְּרַךְ, יִשְׁתַּבַּח, יִתְפָּאֵר, יִתְרוֹמַם, יִתְנַשֵּׂא, יִתְחַדֵּר,
יִתְעַלֶּה, וַיִּתְהַלַּל – שְׁמוֹ הַנִּכְבָּד וְהַנּוֹרָא,
לְמַעַלְהָ לְמַעַלְהָ מִכָּל בְּרָכָה.

שִׁיר, שֵׁבַח וְתִהְיֶה

הָאָמוּרִים בְּעוֹלָם, וְאָמְרוּ אָמֵן. (אָמֵן.)

תִּתְקַבַּל תְּפִלָּתְךָ וּבִקְשָׁתְךָ שֶׁל כָּל יִשְׂרָאֵל

לְפָנֶי אֲבִיהֶם שֶׁבַשְׁמַיִם, וְאָמְרוּ אָמֵן;

יְהִי שְׁלוֹם רַב מִן הַשָּׁמַיִם,

חַיִּים וְשָׂבֵעַ, רוּחַ וְהַצְּלָה,

עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל; וְאָמְרוּ אָמֵן.

עוֹשֶׂה שְׁלוֹם בְּמְרוֹמָיו,

הוּא יַעֲשֶׂה שְׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל. וְאָמְרוּ אָמֵן.

וַיֹּשֶׁבֶת נוֹהֲגִים לֹאמַר בְּעִמּוּדָה "עֲלֵינוּ לְשַׁבַּח..." וְאַחֲרַי כִּד "עַל כֵּן נִקְוָה..."

עֲלֵינוּ לְשַׁבַּח לְאֲדוֹן הַכֹּל,
 לְתֵת גְּדֻלָּה לְיוֹצֵר בְּרֵאשִׁית:
 שְׁלֹא עֲשֵׂנוּ כְּגִוַי הָאָרְצוֹת,
 וְלֹא שָׁמְנוּ כְּכֹל מְשֻׁפְחוֹת הָאָדָמָה,
 שְׁלֹא שָׁם חָלְקֵנוּ כֶּהֱם, וְלֹא גִוַרְלֵנוּ כְּכֹל הַמּוֹנֵם,
 שֶׁהֵם מְשֻׁתְּחוּיִם לְהֶבֶל וְרִיק,
 וּמִתְפַּלְלִים לְאֵל לֹא יוֹשִׁיעַ.

וְאַנְחֵנוּ מְשֻׁתְּחוּיִם
 לְפָנֶי מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמַּלְכִּים בְּרוּךְ הוּא,
 שֶׁהוּא נוֹטֵה שָׁמַיִם וְיוֹסֵד אָרֶץ;
 מוֹשֵׁב יְקָרוֹ בְּשָׁמַיִם מְמַעַל,
 וְשֹׁכֵן עִזּוֹ בְּגַבְהֵי מְרוֹמִים.
 הוּא אֱלֹהֵינוּ, וְאֵין עוֹד;
 אֶמֶת מַלְכֵנוּ, וְאֵין זולָתוֹ.
 כְּכַתּוּב בְּתוֹרָתְךָ:
 וַיִּדְעֶתָ הַיּוֹם, וְהִשְׁבַּתְּ אֶל-לְבָבְךָ,
 כִּי יְהוָה הוּא הָאֱלֹהִים,
 בְּשָׁמַיִם מְמַעַל וְעַל-הָאָרֶץ מִתְּחִת: אֵין, עוֹד.

עַל כֵּן נִקְוָה לָךְ, יְהוָה אֱלֹהֵינוּ,
 לְרֵאוֹת מְהֵרָה בְּתַפְאֶרֶת עֲזֶךָ,
 לְהַעֲבִיר גְּלוּלֵינוּ מִן הָאָרֶץ,
 וְהַאֲלִילֵנוּ כְּרוֹת יְכַרְתּוֹן,

לְתַכֵּן עוֹלָם בְּמַלְכוּת שִׁדִּי.
וְכָל בְּנֵי בֶשֶׁר יִקְרְאוּ בְשִׁמְךָ,
לְהַפְנוֹת אֵלֶיךָ כָּל רְשָׁעֵי אֶרֶץ;
יִכִּירוּ וַיִּדְעוּ כָּל יוֹשְׁבֵי תֵבֶל,
כִּי לָךְ תִּכְרַע כָּל בְּרֵךְ תִּשָּׁבַע כָּל לְשׁוֹן.
לְפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יִכְרְעוּ וַיִּפְלוּ,
וְלִכְבוֹד שִׁמְךָ הַגָּדוֹל יִקָּר יִתְנוּ,
וַיִּקְבְּלוּ כָּל־עַל מַלְכוּתְךָ,
וְתִמְלֹךְ עָלֵיהֶם לְעוֹלָם וָעֶד.
כִּי הַמַּלְכוּת, שְׁלֹךְ הִיא;
וְלְעוֹלָמִי עַד, תִּמְלֹךְ בְּכָבוֹד.
כַּפְתּוֹב בְּתוֹרְתְךָ:
יְהוָה יִמְלֹךְ, לְעֹלָם וָעֶד.
וְנֹאמַר: וְהָיָה יְהוָה לְמֹלֶךְ עַל כָּל הָאָרֶץ
בַּיּוֹם הַהוּא יְהִיָּה יְהוָה אֶחָד וְשִׁמוֹ אֶחָד.

בְּרַכַּת הַמְּזוֹן

נוסח ארץ ישראל

לפני ברכת המזון, נוטל ידיו (מים אחרונים), והאורח מברך ברכת המזון, כדי שיברך לבעל הבית. אם היו כלן בעלי הבית – גדול שבכלן בוצע, והוא מברך ברכת המזון.

שלושה שאכלו פת כאחד, חייבים לברך ברכת הזמון קדם ברכת המזון. ואי זו היא ברכת הזמון – אם היו האוכלים משלושה ועד עשרה, מברך האחד מהן, ואומר

נְבָרֵךְ שְׂאֵכְלָנוּ מִשְׁלוֹ!

והכל עונים

בָּרוּךְ שְׂאֵכְלָנוּ מִשְׁלוֹ וּבְטוֹבוֹ חַיֵּינוּ!

והוא חוזר ואומר

בָּרוּךְ שְׂאֵכְלָנוּ מִשְׁלוֹ וּבְטוֹבוֹ חַיֵּינוּ!

ואחר כך מתחיל, ואומר "ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם, הוֹן...". עד שגומר ארבע הברכות; והם עונים "אמן" אחר כל ברכה וברכה.

היו האוכלים מעשרה ולמעלה, מזמנים בשם. כיצד – המברך אומר

נְבָרֵךְ לֵאלֹהֵינוּ עַל הַמְּזוֹן שְׂאֵכְלָנוּ מִשְׁלוֹ!

והן עונים

בָּרוּךְ אֱלֹהֵינוּ עַל הַמְּזוֹן שְׂאֵכְלָנוּ מִשְׁלוֹ וּבְטוֹבוֹ חַיֵּינוּ!

והוא חוזר ואומר

בָּרוּךְ אֱלֹהֵינוּ עַל הַמְּזוֹן שְׂאֵכְלָנוּ מִשְׁלוֹ וּבְטוֹבוֹ חַיֵּינוּ!

ואחר כך מתחיל. ואומר "ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם. הַזֵּן ...". עד שגומר ארבע הברכות; והם עונים "אמן" אחר כל ברכה וברכה.

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם,
הַזֵּן אוֹתָנוּ וְאֵת הָעוֹלָם כֻּלּוֹ בְּטוֹב,
בְּחֵן, בְּחֶסֶד וּבְרַחֲמִים.
רַעֲנוּ, פְּרַנְסֵנוּ, וְאַל תַּצְרִיכֵנוּ לַיָּדִי מִתְּנוּת בֶּשֶׁר וְדָם,
שְׁלֹא יִבּוֹשׁ וְלֹא נִכְלֵם לְעוֹלָם וָעֶד. כַּאֲמוֹר:
פּוֹתַח אֶת יָדְךָ, וּמִשְׁבִּיעַ לְכָל חַי רְצוֹן.
בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, הַזֵּן אֶת הַכֹּל.
נִזְדָּה לְךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ,
כִּי הִנְחַלְתָּנוּ אֶרֶץ חֻמְדָּה טוֹבָה וְרַחֲבָה,
בְּרִית וְתוֹרָן, חַיִּים וּמְזוּז.

בימי ההודיה צריכים להזכיר מעין המאדע. ואם לא הזכיר - אין מחזירים אותו.

וְעַל הַנְּסִים, הַגְּבוּרוֹת, הַתְּשׁוּעוֹת, הַמְּלַחְמוֹת וְהַפְּדוֹת,
שֶׁעָשִׂיתָ עִמָּנוּ וְעִם אֲבוֹתֵינוּ בַּיָּמִים הָהֵם בְּזְמַן הַזֶּה:

בחנוכה:

בַּיָּמִי מִתְּתִיחוּ בֶן יוֹחָנָן הַכֹּהֵן חֲשֻׁמוֹנָאִי וּבָנָיו,
כְּשֶׁעָמְדָה מַלְכוּת יוֹן הַרְשָׁעָה עַל עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל,
לְשַׁכְּחַם אֶת תּוֹרָתְךָ, וּלְהַעֲבִירָם מִחֻקֵּי רְצוֹנְךָ;
וְאַתָּה בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים עָמַדְתָּ לָהֶם בְּעֵת צָרָתָם.
רַבְתָּ אֶת רִיבָם, דִּנְתָּ אֶת דִּינָם, נִקְמְתָּ אֶת נִקְמָתָם,
מִסִּרְתָּ גְבוּרִים בְּיַד חֲלָשִׁים, וְרַבִּים בְּיַד מְעֻטִים,
וְטִמְאִים בְּיַד טְהוֹרִים, וְרִשְׁעִים בְּיַד צַדִּיקִים,
וְזָדִים בְּיַד עוֹשֵׂי תּוֹרָתְךָ;

וְלֶךְ עֲשִׂיתָ שֵׁם גָּדוֹל בְּעוֹלָמְךָ,
 וְלַעֲמֶךָ יִשְׂרָאֵל עֲשִׂיתָ תְּשׁוּעָה גְּדוֹלָה.
 וְאַחַר כֵּן בָּאוּ בְּנֵיךָ לְדַבֵּיר בֵּיתְךָ,
 וְטָהְרוּ אֶת מִקְדָּשְׁךָ,
 וְהִדְלִיקוּ נֵרוֹת בְּחִצְרוֹת קִדְשֶׁךָ.

בפורים:

בִּימֵי מְרֻדְכֵי וְאַסְתֵּר,
 כְּשֶׁעָמַד הַמֶּן הַרְשָׁע עַל עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל,
 וּבִקֵּשׁ לְהַשְׁמִיד לַהֲרֹג וּלְאַבֵּד אֶת כָּל הַיְהוּדִים,
 מִנַּעַר וְעַד זָקֵן טַף וְנָשִׁים בְּיוֹם אֶחָד,
 בְּשִׁלוּשָׁה עָשָׂר לְחֹדֶשׁ שְׁנַיִם עָשָׂר,
 הוּא חֹדֶשׁ אֲדָר וְשִׁלְלָם לְבוֹז.
 וְאַתָּה בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים עָמַדְתָּ לָהֶם בְּעֵת צָרָתָם,
 רַבַּת אֶת רִיבָם, דִּנְתָּ אֶת דִּינָם, נִקְמְתָּ אֶת נִקְמָתָם,
 הִפְרַתָּ אֶת עֲצָתוֹ, וְקִלְקַלְתָּ אֶת מַחְשַׁבְתּוֹ,
 וַחֲשִׁבוֹתָ לוֹ גְּמוּלוֹ בְּרֹאשׁוֹ,
 וְתָלוּ אֹתוֹ וְאֶת בְּנָיו עַל הָעֵץ.
 וַיְכּוּ הַיְהוּדִים בְּכָל אִיְבֵיהֶם מִפֶּת חֶרֶב וְהֲרֹג וְאַבְדָּן,
 וַיַּעֲשׂוּ בְשֵׁנָיִהֶם כְּרִצּוֹנָם.

ביום העצמאות:

בִּימֵי תְּקוּמַתֵּנוּ, בְּקוּם עָלֵינוּ בְּנֵי עֶרֶב,
 לְהַשְׁמִיד לַהֲרֹג וּלְאַבֵּד
 אֶת הָעַלְמִים מִשְׁבֵּי הַגּוֹלָה אֶל אֶרֶץ חֻמְדָּה.
 אָמְרוּ: לָכֵן וְנִכְחִידֵם מְגוּי, וְלֹא יִזְכַּר שֵׁם יִשְׂרָאֵל עוֹד.
 וְאַתָּה בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים עָמַדְתָּ לָנוּ בְּעֵת צָרָתֵנוּ.

רַבַּת אֶת רִיבֵנוּ, דִּנְתָּ אֶת דִּינֵנוּ, נִקְמַתְּ אֶת נִקְמַתֵנוּ.
 מִסִּרְתָּ רַבִּים בְּיַד מְעֵטִים, וּרְשָׁעִים בְּיַד צְדִיקִים.
 הִמָּה כָּרְעוּ וּנְפָלוּ; וְאַנְחֵנוּ קִמְנוּ וּנְתַעֲוֹדָד.
 לָךְ עָשִׂיתָ שֵׁם גָּדוֹל בְּעוֹלָם,
 וּלְעַמֶּךָ יִשְׂרָאֵל עָשִׂיתָ תְּשׁוּעָה גְדוֹלָה.
 וּבַחֲדָשׁ הַשָּׁנִי בַּחֲמִשָּׁה לַחֲדָשׁ,
 פָּרְקֵנוּ עוֹל גּוֹיִם מֵעַל צְוֹאֲרֵנוּ.

ביום גאלת ירושלים:

בְּשָׁנַת עֶשְׂרִים לְתַקוּמַתֵנוּ,
 בְּקוּם עָלֵינוּ בְּנֵי עֶרֶב.
 אָמְרוּ: לָכוּ וּנְכַחֲדֵם מִגּוֹי, וְלֹא יִזְכָּר שֵׁם יִשְׂרָאֵל עוֹד.
 וְאַתָּה בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים עָמַדְתָּ לָנוּ בְּעֵת צָרַתֵנוּ.
 רַבַּת אֶת רִיבֵנוּ, דִּנְתָּ אֶת דִּינֵנוּ, נִקְמַתְּ אֶת נִקְמַתֵנוּ.
 מִסִּרְתָּ רַבִּים בְּיַד מְעֵטִים, וּרְשָׁעִים בְּיַד צְדִיקִים.
 הִמָּה כָּרְעוּ וּנְפָלוּ; וְאַנְחֵנוּ קִמְנוּ וּנְתַעֲוֹדָד.
 בָּאוּ צְבָאוֹתֶיךָ אֶל חַבְלֵי אֶרֶץ נַחֲלָה
 אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתָּ לְאַבְתִּינוּ לְתֵת לָנוּ.
 לָךְ עָשִׂיתָ שֵׁם גָּדוֹל בְּעוֹלָם,
 וּלְעַמֶּךָ יִשְׂרָאֵל עָשִׂיתָ תְּשׁוּעָה גְדוֹלָה.
 וּבַחֲדָשׁ הַשָּׁנִי בַּשְּׂמוֹנָה וְעֶשְׂרִים בּוֹ,
 עָמְדוֹת הָיוּ רַגְלֵינוּ בַּשְּׁעָרֶיךָ יְרוּשָׁלַיִם.

כָּשֶׁם שֶׁעָשִׂיתָ לָנוּ תְּשׁוּעָה בַּיָּמִים הָהֵם,
 כִּךָ עֲשֵׂה עִמָּנוּ בְּעֵת הַזֹּאת, וְנוֹדֵה לְשִׁמְךָ לְנִצָּח.

וְעַל כָּל־מַנְחָנוּ מוֹדִים לָךְ וּמְבָרְכִים אֶת שְׁמֶךָ לְעוֹלָם וָעֶד,
כַּכְתוּב: וְאָכַלְתָּ, וְשָׂבַעְתָּ – וּבְרַכְתָּ אֶת יְהוָה אֱלֹהֶיךָ,
עַל הָאָרֶץ הַטֹּבָה אֲשֶׁר נָתַן לָךְ.
בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, עַל הָאָרֶץ וְעַל הַמָּזוֹן.

רַחֵם יְהוָה, אֱלֹהֵינוּ, בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים עַל יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ,
עַל יְרוּשָׁלַיִם עִירְךָ, וְעַל צִיּוֹן מְשֹׁכֵן כְּבוֹדְךָ,
הָאֵר פְּנִיךָ עַל מְקֻדְשֶׁךָ הַשָּׁמַיִם.
בְּנֵה בֵּיתְךָ שְׁכֵלְלֵה יִכְלֶךָ,
וּמְלָכוֹת בֵּית דָּוִד הַחַיָּיִם לְמְקוֹמָהּ בְּיָמֵינוּ.

בראשי חרשים, ובחלו שלמועד

אָנָּה אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ,
יַעֲלֶה וַיָּבֹא, יִגִּיעַ וַיִּרְאֶה, יִזְכֹּר וַיִּפְקֹד לְפָנֶיךָ
זְכוֹרֵנוּ וְזְכוֹרוֹן אֲבוֹתֵינוּ,
זְכוֹרוֹן כָּל עַמֶּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל,
זְכוֹרוֹן עִירְךָ וּמְקֻדְשֶׁךָ לְטוֹבָה

לראש חודש: ביום ראש החדש הזה,

לראש חודש האביב: ביום ראש ראשי חודשים הזה,

לחול המועד של חג המצות: במועד חג המצות הזה,

לחול המועד של חג הסוכות: במועד חג הסוכות הזה,

לְרַחֵם עָלֵינוּ בּוֹ וּלְהוֹשִׁיעֵנוּ.

כִּי אֵל חַנּוּן וְרַחוּם אַתָּה לְבַדְּךָ נִקְרָאתָ.

אֲזַתְחַפֵּץ זְבַחֵי צֶדֶק, עוֹלָה וְכֹלִיל,

אֲזַיְעֹלוּ עַל מִזְבְּחֶךָ פְּרִים.

וְהַשִּׂיאֵנוּ, יְהוָה, אֱלֹהֵינוּ, אֶת בְּרַכַּת מוֹעֲדֶיךָ לְשָׁלוֹם,

כַּאֲשֶׁר אָמַרְתָּ וּרְצִיתָ, כֵּן תְּבָרְכֵנוּ.

וּנְחַמְנוּ בִירוּשָׁלַיִם כַּאֲשֶׁר דִּבַּרְתָּ.

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, בּוֹנֵה יְרוּשָׁלַיִם. אָמֵן.

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם,
הָאֵל, אָבִינוּ, מְלַכְנוּ, בּוֹרְאֵנוּ,
הַמֶּלֶךְ הַטוֹב וְהַמְּטִיב,
שֶׁבְכָל יוֹם וַיּוֹם הוּא מְרַבֵּה לְהִטִּיב עִמָּנוּ,
וְהוּא יִגְמְלוֹ לְעַד חַן וְחֶסֶד, רוּחַ וְרַחֲמִים וְכָל טוֹב.

וכשמברך האורח אצל בעל הבית. מוסיף בה ברכה לבעל הבית.
כיצד מברכו - אומר

יְהִי רָצוֹן שְׁלֹא יְבוֹשׁ בְּעַל הַבַּיִת בְּעוֹלָם הַזֶּה,
וְלֹא יִכָּלֵם לְעוֹלָם הַבָּא.

ויש לו רשות להוסיף בברכת בעל הבית. ולהאריך בה.

יש נוהגים להוסיף בקשות מעין אלו:

הֲרַחֲמֵן יְאִיר עֵינֵינוּ בְּמְאוֹר תּוֹרָה,
יִצְלִיחַ לָנוּ בְּכָל דְּרָכֵינוּ, יְשִׁים יְרָאתוֹ לְנֶגֶד עֵינֵינוּ,
יִסִּיר מִחֲלָה מִקִּרְבָּנוּ, יִגְעַר בְּחֹשְׁבֵי רַעֲתָנוּ.

הֲרַחֲמֵן יִנְחַלְנוּ נִצְחוֹן עַל כָּל אוֹיְבֵינוּ
וַיִּרְשׁ זִרְעֵנוּ אֶת שְׁנְאֵינוּ, יִהְיֶה לָנוּ עוֹזֵר וְסוֹמֵךְ.
יְהוָה עֵז לְעַמּוֹ יִתֵּן, יְהוָה יְבָרֵךְ אֶת עַמּוֹ בְּשָׁלוֹם.

תפלת הדרך

כשיבקש לצאת [מדרך], אומר:

יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵי,
שְׁתוּצִיאֲנִי מִכְּרֶךְ זֶה בְּשָׁלוֹם.

ואם יצא בשלום, אומר:

מוֹדָה אֲנִי לְפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵי,
שֶׁהוֹצֵאתָנִי מִכְּרֶךְ זֶה לְשָׁלוֹם,
וּכְשֶׁם שֶׁהוֹצֵאתָנִי בְּשָׁלוֹם,
כִּךְ תוֹלִיכֵנִי לְשָׁלוֹם,
וְתִסְמְכֵנִי לְשָׁלוֹם, וְתִצְעִידֵנִי לְשָׁלוֹם,
וְתִצְלִלֵנִי מִכָּף אוֹיֵב וְאוֹרֵב בְּדֶרֶךְ.

הנכנס לכרך, אומר:

יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵי,
שֶׁתְּכַנִּיסֵנִי לְכְרֶךְ זֶה לְשָׁלוֹם.

ואם נכנס בשלום, אומר:

מוֹדָה אֲנִי לְפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵי,
שֶׁהִכְנִסְתָּנִי בְּשָׁלוֹם.